

Yhden

Surun ja murhen alla olevai-
sen Jumalan Lapsen

W E I S S E ,

Hänen rackan Taitvollisen
Isäns tygö.

Ruokissa Suomeksi kääty

AND. RENNEXELDA

TURUSZ,

Prändätty Waonna 1754.

V. 1.

Turwa sun' Jumalas,
Gaiet' seura tahtonsa;
Kyll' hän on armelias /
Ja autta lopussa.
Gose' hän on lapsens co'tellut /
Guin culpa ahjios pidellyt /
Sit ilo pitä alcaman /
Ja suru laekaman.

V. 2.

Näin pitä Jumala
Min wanhaa tapansa;
Täll' ihmel tatwalla
Hän raekans ilmi saa /
Ei puutu Hän armo suld /
Gose hänen tygöns olet tull' /
Uscoll' / Joe sielut paranda,
Särietyt huojenda.

V. 3.

Gose' suru picaris
 Sä' juonut Isaldas/
 Min on sul coht walms
 Malja tähn ilon cans.
 Sun sielus Isän rinnoista
 Sit ime saa lohduitusta.
 Olcon sil Isäll kitos ain/
 Guin on niin armelhain.

V. 4.

Sijs olen tytywain/
 Ja tahdon toiwossa
 Saie pitä ilonan
 Guins suot mul waitwoisa:
 Se laps pidetän rackamban;
 Tot wikall' lyödän usemban;
 Tiedän/ cose lapst itke juur/
 On Isäll' murhe suur.

V. 5.

Pois pois must caic turhus/
 Pois häihn himos cans.
 Tull tän Jumalissus/
 Sun culda pugusas.
 Ei pidä ilo mailman

Mua Jumalast eroittaman /
Sun hatvois / Jesu suloinen /
Mä uscoll' pakenen.

v. 6.

Pois talwar mailman /
Se ei taid hyödyttä /
Waan twalmis waitwaman;
Sill' muuta rickautta
Mä toiwon rackald Isäldän.
Waicck' onnen twäändy sinne tänn /
Dnn' cuiteng sinus pyhyn kin
Mun callioffan ain!

v. 7.

Tul Jesu risu pois
Mun ifen orjuden;
Kyll' waitwan sitä pois
Ja suuri surkeuden!
Ach tull ja ota cotias
Sun oma racast' morstandas;
Guss' sitten iloll' nähda saan,
Sun castvois sulhaistan.

